

Вестникът излиза единъ
пжтъ въ седмицата.

Годишенъ абонаментъ
50 ЛЕВА ПРЕДПЛАТЕНИ

Неплатени писма не се приематъ

Ржкописитъ не се връщатъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

ПРОБУДА

Вестникъ за просвѣта, политика и стопанство.
ИЗДАВА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

ЦѢНИ НА ОБЯВЛЕНИЯТА:

За обявления по 1 лв. на квадрат.
сантиметъръ; годишни, свадба-
ни и некролози по 30 лв., па-
нахиди и благодарности по 20
лева. За други обявления и съ-
общения по споразумения.

Всичко що се отнася до вест-
ника се изпраща до БОТЮ
СТОЙНОВЪ гр. СВИШОВЪ

— ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ —

кжша на ул. „Александровска“ съседна съ дюкяна на Геор-
ги Бейковъ, бивша на Ангелъ Сидеревъ, 6 стаи, електри-
ческа инсталация. Споразумение при Георги Бейковъ.

За празниците и именници

— ВАГОНА —

съобщава на многобройнитъ си клиенти, че пуска КОНЯКЪ
МЕДИЦИКАЛЪ въ бутилки и разливно, ВСЪКАКВИ СЛАД-
КИ РАКИИ, ЕКСТРА БЪЛИ и ЧЕРВЕНИ ВИНА и ОТЛИ-
ЧЕНЪ ПЕЛИНЪ.

Винаги прѣсни и вкусни закуски на скара.

Специално за Коледа пресни КЪРВАВИЦИ.

Посещението ще Ви убеди.

ВАГОНА.

ОБЯВЛЕНИЕ № 41.

Настоятелството на Държавната Търговска Гимназия
„Димитър х. Василевъ“ въ гр. Свишовъ, обявява, че на 22
т. м. ще произведе търгъ по доброволно съгласие за отда-
ване подъ наемъ, за 3 годишенъ срокъ, дюкенитъ № № 3
и 4 на доходното здание на ул. „Александровска“.

Търга ще се произведе въ салона на ученическата
кооперация подъ пощата въ 16 часа.

За правоучастие въ търга конкурентитъ трѣбва да
внесатъ за всѣки дюкянъ по 1000 лв. депозитъ.

Поемнитъ условия могатъ да се преглеждатъ всѣки
присъственъ денъ при председателя на Настоятелството.
гр. Свишовъ, 16 Декемврий 1931 год.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

МОРАВСКА СКОТОВЪДНА КОМИСИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2065

с. Морава, 17 Декемврий 1931 год.

На 28 Декемврий т. г. въ канцеларията на общинско-
то управление, отъ 10 до 12 часа, ще е продава по добро-
волно спазряване единъ бракуванъ общински нерезъ.

Желающитъ да го купятъ да се явятъ на тая дата.
Нереза ще се продава веднага на купувача следъ като брой
уговорената цена.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

ЧИНОВНИЦИТЪ.

Чиновникитъ сж служите-
ли на Държавата, Окржга или
Общината. Тѣ прилагатъ зако-
нитъ и разнитъ наредби. Тѣ
съ своята работа служатъ на
народа. Въ тая своя служба
чиновникътъ пази честта, имо-
та и свободата на гражданина.
Неговата безпристрастна служ-
ба е гаранция за запазване
на тия човѣшки блага на всѣ-
ки гражданинъ.

За да може чиновникътъ
да изпълнява така своята служ-
ба той трѣбва да бжде усигу-
ренъ съ единъ сносенъ чо-
вѣшки животъ. Трѣбва да бж-
де гарантиранъ за днешния и
за утрешния денъ. Той трѣбва
да бжде сигуренъ въ своята
служба, а така сжщо да бжде
материално обезпеченъ.

Чиновникътъ не е обик-
новенъ и простъ работникъ.
Той не служи на отделни ин-
тереси на дадена класа или
съсловие. Чиновникътъ служи
на цѣлото общество и ето за-
що той е лишенъ отъ оная
възможностъ на свободно дѣй-

ствие за извоюване на по-
добро материално положение
или изобщо стабилизироване
на своето положение, каквато въз-
можностъ има обикновенния
работникъ.

Чиновникътъ е назначенъ
отъ името на цѣлото общество
и служи на послѣдното. Той
не може да се бори съ об-
ществото за да извоюва по-
добро положение за себе си.
Обществото, такова каквото е
днесъ, опрѣдѣля на чиновни-
ка материалното положение и
неговия стабилитетъ.

Днешното общество иска
и налага на чиновника мате-
риална обезпеченостъ съобраз-
но и съразмѣрно останалитъ
съсловия на обществото. Зап-
латата не е реална, пазарна зап-
лата, такава каквато е на па-
заря за обикновенния работ-
никъ, а е обществена, такава
каквато е срѣдния доходъ въ
дадено врѣме на отделнитъ
съсловия. Чиновника при об-
ществени и економически кри-

зи сжщо така, както и други-
тъ съсловия прави и трѣбва
да прави жертви и то съ съз-
нание, че е служителъ на об-
ществото.

Днешното демократично
общество, което живѣе на на-
чалата на общественната соли-
дарностъ иска чиновника да
бжде независимъ. Демокрация-
та не познава нито класи, ни-
то съсловия. Чиновникътъ, кой-
то служи на обществото трѣб-
ва да служи еднакво на всички.
Той не може да служи на от-
дѣлни хора, групи или партии
отъ обществото. Служи ли чи-
новника на такива, той не мо-
же да бжде независимъ, а не-
зависимостта на чиновника е
едно отъ най-важнитъ изисква-
ния за запазване свободитъ и
всички човѣшки блага на граж-
данина.

Въ отправление на своята
служба, отъ чиновника се изис-
ква и вещина и опитностъ Чи-
новника, слѣдователно трѣбва
да притежава цензъ за своята
служба. Това изискване е сж-
що така за запазване интер-
ситъ на гражданина. Общест-
вото е длъжно да поддържа
училища и институти за под-
гавяние на образовани хора
за да заематъ чиновнически
служби. Това е едно отъ най-
големитъ искания на днешна-
та политическа демокрация.
Искание на нецензовано чи-
новничество може да бжде дик-
тувано отъ лия, и котерийни
съображения. Такова искание
е противобществено, проти-
водемократично.

Чиновникътъ, прочие, трѣ-
бва да бжде материално из-
равненъ съ останалитъ съсло-
вия, да бжде стабилизированъ и
да бжде цензованъ. Това сж
искания на народа. При тия
условия, чиновника най-добре
ще служи.

Нашата действителностъ,
обаче, е далечъ и много да-
лечъ отъ тия демократични
изисквания. Всички партийни
платформи сж окичени съ тѣ-
зи изисквания, ала малцина
управници се доближаватъ до
тѣхъ.

До като извѣстно прави-
телство се отърве отъ зловрѣд-
ни партийни влияния и стаби-
лизира до нейдго чиновничест-
вото, иди другдо правителство,
което събаря всичко. За всѣ-
ки случай отъ освобождение-
то и до днесъ се забѣлѣзва
една тенденция къмъ подоб-
рение. Тази тенденция, обаче,
въ днешно врѣме е нарушена.

Нѣма правителство, което
така да е погазило казанитъ
по-горе демократични изисква-
ния както днешното. Нѣма пра-

вителство, което да се е отде-
ло на служба на партията съ
съ чиновничеството така, как-
то днешното.

Въпреки законнитъ изис-
квания за ценза на чиновни-
цитъ, днешното правителство
съ единъ замахъ го премахна.
Противъ това беззаконие на
правителството възтана Вър-
ховната Сметна Палата, като
отказа изплащанieto на зап-
латитъ на нецензованитъ чи-
новници, обаче, правителство-
то побърза да измѣни закона
само да утвърди на служба
назначенитъ нецензовани чи-
новници. Тѣзи наредби на пра-
вителството народни ли сж?
Тѣ въ полза и за интереситъ
на народа ли се създаватъ или
за партизанитъ на партизани.
Днесъ, при една голѣма безработица
на интелигентни хора, отъ кои-
то може да се прави изборъ
за чиновници е престъпление
да се връщаме назадъ въ врѣ-
мето на невежественото чи-
новничество.

Днешната властъ водена
отъ груби партийни интереси
се е оградила само отъ долни
партизани, които не познаватъ
други освѣнъ своитъ интереси
и за тѣхното задоволяване се
атакува най-свирѣпо чиновни-
чеството, като се рушатъ цѣн-
ни приобитетъ за чиновничес-
кия стабилитетъ.

Долни партийни интереси
наложи и масови безраз-
борни уволнения на чиновни-
ци, които врѣдятъ на общест-
венитъ интереси. Г-нъ Кр. Пас-
туховъ въ една своя рѣчь ето
какъ характеризира това па-
губно за държава и народъ
положение. Той казва: „Нико-
га тѣй безогледно не сж увол-
нявани държавни и общински
служаци. Никога не се е по-
сѣгало тѣй безобразно върху
съвѣстта на чиновника — да
дава декларация, че е отъ
днешнитъ, да внася голѣма
вноска за нѣколко години, за
да ималъ старшинство въ пар-
тията и да отговарялъ на по-
големъ служебенъ цензъ“. Та-
зи прецѣнка на Г-на Пастухо-
ва, който безспорно е борецъ
за демокрация, ужасява. Тя
потвърждава една страшна дѣй-
ствителностъ.

Днешната властъ не оста-
ви незасегнато ни едно въ-
домство на управлението. Всѣ-
ки денъ четемъ протести на
учителски вѣстници, на теле-
графопошеници, на железнича-
ри и пр. пр.

Ето що пише в. „Съзнание“,
органъ на учителитъ: „Всички
почти министерства днесъ се
огъватъ подъ натиска на пар-

тизани, които искат смѣна на честни, преданни на дългъ, съ дълга практика цензовани служители“.

Ето що казва пъкъ в „**Телеграфо-пощенско съзнание**“ органъ на пощенци: „Държавниятъ служби днесъ сж изгубили своето предназначение. Тѣ се раздаватъ произволно и съ тѣхъ разпореждатъ околийските бюра на партията, партийните секретари и дори хора, които отъ ходатайството за уволнение и назначение сж направили доходно занятие...“

На друго мѣсто, въ изложението на професионалните съюзи четемъ слѣдното: Произволните уволнения не само не сж ограничени, но сж взели размѣри, които застрашаватъ да дезорганизируютъ цѣлия държавенъ механизъмъ“.

Ние ще спремъ до тукъ картината на днешното положение, което се създава отъ днешната властъ. Това положение води къмъ развала като смущава вече съвѣститѣ и на днесъ властващи партизани. Г-нъ Д-ръ Бурилковъ, виденъ членъ на Радикалната партия, е отправилъ отворено писмо до своя другаръ, Министра на Желѣзницитѣ Костурковъ, въ което му отбѣлѣзва, какво покварата е стигнала до тамъ, че видни партизани взематъ по 5000 лв. за назначение и уволнение на нещастни български чиновници.

Това ни напомня само срамното минало на телефончетата.

Телефончетата сж пакъ на властъ, тѣ носятъ само срамно управление.

Сѣбития презъ седмицата.

Въ народното събрание все още се разисква закона за акцизѣтѣ. Този законъ е отъ жизнено значение за лозаря — производителъ. Все пакъ въ този си видъ въ който той е внесенъ въ Народното Сѣбрание, той е далечъ да облекчи тежкото и неосносно положение на българския лозаръ. Закона си остава предимно фискаленъ.

Лозарския съюзъ е излѣзалъ съ дълго изложение за неосноското положение на лозаритѣ и иска рѣдица законодателни мѣрки за предпазване лозарството отъ катастрофа.

М-ръ Председателя Г-нъ Мушановъ отговори на питанието отправено му отъ Нар. представителъ Чолаковъ за ходението му въ Ангора. М-ръ Председателя опроверга категорично съмнението за политически съюзъ съ Турция и изложи, че Ангорското посѣщение е имало за цѣль затвърдяване на добросѣдски отношения за запазване на мира.

Отъ цѣлата Ангорска разходка остана само надъ единъ милионъ лева изхарчени народни пари, а народа чака обновления и економии.

Международната Земледѣлска конференция въ София привърши сѣзданията си. Решенията ѳ относно преференциалните мита и земледѣлския кредитъ сж представени на Обществото на Народитѣ.

Провакатори студенти сж направили демонстрации на Г-на Цанкова, когато послѣдния е предавалъ въ Университета лекцията си. По този поводъ се правятъ разкрития, отъ които се вижда до кждѣ може

да отиде една властъ, която вънъ отъ партията и партийните си интереси не познава никакви други интереси. Всички провакатори сж надничари при М-вото на Земледѣлието. Така:

1) Маной Пейковъ Дурлийски е назначенъ съ заповѣдь № 2636 отъ 20.VII.931 г. съ 120 лв. надница.

2) Любенъ Георгиевъ Гичевъ, братовъ синъ на Министра Гичевъ е назначенъ съ заповѣдь № 2775 отъ 25.VII.931 г. съ 150 лв. надница.

3) Пеню Ивановъ е назначенъ съ заповѣдь № 2628 отъ 20.VII. с. г. съ 80 лв. надница и пр.

Кому служатъ тия платени студенти? На Държавата ли или на партията си? Това е отрицание на всѣкаква демокрация.

Брюнингъ — М-ръ Председателъ на Германия проявилъ рѣрховни усилия за да спаси Германия.

Въ изживѣването на страшната стопанска криза се забѣлѣзва единъ стремежъ въ голѣмитѣ Европейски държави да затворятъ границитѣ си за вносните стоки. Германия съ декретъ облага съ данѣкъ износа на капитали; Англия въпрѣки една столѣтна традиция се ограда съ митнически стени. Този примѣръ преди нѣколко дни се послѣдва отъ Швейцария. Положението е страшно. Неволно се питае що става съ международния обмѣнъ, който е така обрѣканъ отъ стопанската криза и не иде ли новъ животъ и нови стопански отношения. Въ тия моменти малка България има нужда отъ силна надпартийна властъ, а не властъ на долне партизанство.

Положението е страшно. Внимавайте управници!

† Георги П. Гъмзаковъ.

9 Декемврий 1931 г.

Рѣдко хубавъ декемврийски день. Камбанитѣ биятъ погребално. Погребватъ зап. капитанъ Георги П. Гъмзаковъ.

Сега, когато той не е между насъ живитѣ, нека си спомнимъ за него.

Бѣше презъ м-цъ Ноемврий 1912 год. Рано утринта, въ тъмнитѣ зори на 4 Ноемврий 33 п. Свищовски полкъ поведе атаката на Чаталджанската укрепена позиция. Свищовци, окриляни отъ победния грѣмъ на дотогавашнитѣ си успѣхи, трѣгнаха въ атаката преизпълнени отъ вѣрата на успѣха. Тѣмно непрогледно утро. Колонитѣ при необикновена тишинъ бавно но сигурно напредваха. Никакъвъ шумъ, освенъ тихия шопотъ на началници и глухия тропотъ отъ твърдитѣ стѣпки на свищовци.

Отъ изтокъ зората раздра, непрогледната завеса. Предъ Свищовци блѣсни р. Кара-Су, а предъ нея, като силуети, тѣ видѣха отстъпващите турски постове. Сърдцата забиха по-силно, крачката, инстинктивно, се ускори. Ето, видѣха тѣ и жберитѣ на укреплението Караколъ Нокта, което трѣбваше да атакуватъ. Още мигъ, помислиха си тѣ, и ще забиемъ на бронирани му гърди българския три цвѣтъ.

И когато Свищовци газѣха р. Кара-Су, едни до колени, други до гърди, трети до шия, когато вече нѣкои се давѣха, за мигъ, като изъ едно, заплющѣха пушкитѣ, затракаха картечницитѣ, забумѣха орджията. Засѣскаха коршумитѣ, зафучаха гранатитѣ. Лошъ димъ изпълни долината на р. Кара-Су.

Колонитѣ Свищовски зле бидоха покосени! И много, най-много Свищовци тукъ, предъ Караколъ-Нокта, въ долината на Кара-Су, намѣриха смъртта си....

Бавно се низежа, пълни съ тревога и неизвестностъ, часоветѣ. Мръкна се. Малцина останаха живи, предпазливо се раздвижиха, за да се увѣрятъ, че живи началници бѣха останали безъ войници, че живи войници бѣха останали безъ началници.

Движейки се, азъ видѣхъ фелдфебела Г. Гъмзаковъ да лежи не далечъ отъ р. Кара-Су заобиколенъ

отъ своитѣ храбри войници. Доближихъ се и запитахъ окръжаващитѣ го какво е станало съ него. Войницитѣ отправиха тѣжнитѣ си погледи върху фелдфебела си и не последва отговора имъ. Приближихъ се съсемъ близко, наведохъ се надъ него и го запитахъ — Какъ си? Едва ми отговори — Добре съмъ Г-нъ П. Войницитѣ, като че ли окуражени, че фелдфебела имъ е живъ, започнаха да ми разправятъ. Разбрахъ отъ тѣхъ, че тѣлото му е промушено отъ неприятелски картечни куршума. Войницитѣ не бѣха спрели да ми приказватъ още, когато той се помъчи да се понадигне, но не можа. Отпусна се отново и едва дочуто простена. — Не ме оставяйте тукъ. Помъжихъ се да го успокоя, че не ще го оставятъ тукъ, казахъ на войницитѣ да се погрижатъ и го отнесатъ назадъ, а азъ отминахъ, защото тѣй бива на война — служебенъ дългъ на началникъ ме зовеше при мойтѣ герой....

Вървя следъ шестивото и виждамъ Г. Гъмзаковъ гордъ като фелдфебелъ на ротата си и пълнъ съ жалание да бѣде творецъ въ нея; Виждамъ го надупченъ отъ коршуми да лежи на 200 — 300 крачки предъ Караколъ Нокта, доволенъ, че си е изпълнилъ до крайна възможностъ дългѣтъ си къмъ родината; Виждамъ го като К-ръ на рота винаги робъ на служебния си дългъ. Виждамъ го и като свободенъ гражданинъ — честенъ, безукоризненъ, незлобивъ, добъръ, преданъ на задълженията си къмъ господаря си.

Вървя и нижатъ се предъ менъ единъ по единъ споменитѣ отъ миръ и бранъ за Георги Гъмзаковъ. Мжчно ми става. Навещавамъ глава, за да преглътна сълзитѣ си, но плачъ отъ близкитѣ му отново ме натъква. Повдигамъ глава и виждамъ ги. Тѣ сж неутешно натъжени, защото Георги бѣ милъ съпругъ и незаменимъ баща.

Богъ да те прости и вечна ти память Георге. Б.

Свищовски седмични вѣсти.

Кражби Отъ извѣстно врѣме кражбитѣ изъ околията зачестиха. Следъ извършенитѣ такива въ село Козловецъ, сега се съобщава за обиръ въ село Татаритѣ. На 27 ноемврий вечерта сж обрани дюкянитѣ на Митю Костакевъ и Георги Витенски; на 6 вечерта дюкяна на Ив. Монева; на 12 е разбита кутията на черв. кръстъ въ училището. Авторитѣ на всички тия кражби още не сж открити.

Въ послѣдния брой на вестникъ „Св. Известия“ редактора г-нъ Вл. Янакиевъ въ отговоръ на една статия публикувана въ брой 10 на вестника ни се мѣчи да уязви общ. управа во главе кмета Ав. Капитановъ. Понеже статията му следва ще дадемъ следъ като я привърши отговора си.

На анонимнитѣ писачи.

Въ редакцията ни всекидневно постѣпватъ анонимни дописки съ които ее съобщаватъ разни непроверени факти или се клейматъ общественици отъ разна партийна принадлежностъ. За послѣденъ пѣтъ съобщаваме, че на анонимни писания не

обръщаме внимание, нито ще станемъ проводници на дертлий партизани да клейматъ политическитѣ си противници.

Читалището „Еленка и Кирилъ Д. Аврамови“, съвместно съ гарнизонното офицерско сѣбрание по случай посрещане новата година, ще даде въ салона на читалището традиционния си новогодишенъ балъ. По тая случай сж разпратени покани до Г. Г. гражданитѣ и гражданитѣ съ молба, както всѣка година да изпратятъ подарѣци за лотарията, която ще се разиграе сжщата вечеръ. Ний не се съмняваме, че гражданството съ готовностъ ще изпрати подарѣци и съ това ще подпомогне за реализиране цѣлитѣ, които читалището си е поставило.

Приготовленията, които се правятъ показватъ, че настоятелството подпомогнато отъ Г. Г. офицеритѣ отъ гарнизона ще изненадатъ гражданството съ блѣскаво посрѣщане новата година.

Новъ Пом. Кметъ.

Общ. Сѣветъ въ заседанието си на 14 того е избралъ за пом. Кметъ на мѣстото на починалия Г. Тотю Казасовъ, общ. сѣветникъ Петръ Кр. Лунговъ. Като поздравяваме Г-на Лунговъ съ новата длѣжностъ, пожелаваме му ползотворна работа.

Предъ видъ настѣпващитѣ светли празници редакцията отправя апелъ къмъ Г. Г. гражданитѣ да не забравятъ, че има бѣдни, болни и недѣгави, които въ тия тежки врѣмена сж лишени отъ най-необходимото за преживяване. Нека всѣки по заможенъ гражданинъ внесе помоща си било въ пари, храна, облекло и пр. въ ученическата трапезария, приюта на Д-во „Мария Луиза“ или на Главнитѣ учители въ училищата и съ това облекчатъ що годе положението на тия нещастници.

Прахосничество. За подпомагане на пострадалитѣ отъ лѣттошното наводнение Държавата отпусна извѣстна помощъ. Това хубаво, но както се раздаватъ, ще се похарчатъ повече пари за пѣтни и дневни на комисаритѣ по раздаването имъ, като ходятъ на самитѣ мѣста да ги раздаватъ. Нима не може да се раздадатъ тия помощи напр. чрезъ мѣстния Кметъ? Хемъ леко, хемъ ефтино.

В. „Свободна Мисль“ въ предъ послѣдния си брой съобщава че: следствието по убийството станало въ с. Вардимъ е привършено.

Отъ справката, която направихме се указа, че следствието по казаното убийство далечъ още не е привършено и че съобщението въ в. „Св. Мисль“ е невѣрно. Слѣдъ тази справка прави впечатление, че въ казаното съобщение тенденциозно се съобщава какво задържанитѣ лица сж сговористи.

И този пѣтъ ний безъ повече коментари ще отменимъ това съобщение на в. „Св. Мисль“, като си наложимъ търпение да не смущаваме сѣдебната властъ и си кажемъ думата и отговоримъ на тенденциознитѣ съобщения следъ като следствието бѣде окончателно свършено.

СВИЩОВСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6970.

Свищовското Градско Общинско Управление обявява на интересующитѣ се, че на 26 декемврий т. г. въ 9 часа преди обѣдъ въ Общинското управление ще се произведе търгъ по доброволно съгласие за отдаване подъ наемъ за ПЕТЪ земледѣлчески години общинскитѣ ниви отъ м. „ЮЗГА“ парцели: V, VI, VII, VIII и XIII и за ЧЕТЕ-РИ години неотдаденитѣ отъ парцели: I дѣлове 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7; отъ парцелъ II — дѣлове 3, 6, 7, 8, 9 и 10; отъ парцелъ IX — дѣлове: 2, 3 и 4 и отъ парцелъ XI — дѣлове: 1, 2, 3, 4, 5 и 6. Всѣкой дѣлъ е отъ по около 100 дек. всѣкой единъ.

Надаванетоъ ще стане на декаръ по отделно за всѣкой дѣлъ. Първоначална цена 60 лв. на декаръ годишно. Залогъ 3000 лв. на дѣлъ. Желѣющитѣ да наематъ нѣкой отъ горнитѣ дѣлове да се явятъ на уречения день и часъ въ общинското управление и натдаватъ, като представятъ нужния залогъ.

гр. Свищовъ, 17 декемврий 1931 година.

Печат. А. Д. Паничковъ — Свищовъ

ОТЪ ОБЩНАТА.